

38/2005

**BUDAPEST FŐVÁROS XVI. KERÜLETI ÖNKORMÁNYZAT
KÉPVISELŐJE**

Tárgy: Döntés Képviselő-testület által a 637/2008.(XII.17)Kt.;638/2008.(XII.17);639/2008.(XII.17) hozott határozatainak a visszavonása és helyettük a hatályos jognak (1959 évi IV. törvény Polgári törvénykönyvnek és az 1952 évi III. törvénynek Polgári peres eljárási törvénynek) megfelelő határozat meghozatala ügyében

Zárt ülést igényel az SZMSZ 7. § (4) bekezdése alapján)

Tisztelt Képviselő-testület!

Az ügy, mivel azt 2008. december 17.-én sürgősségi indítvány alapján a T. Testület zárt ülésen tárgyalta, azt megelőzte mind az Egészségügyi és Szociális Bizottság, mind az Ügyrendi és Jogi Bizottság ülése, határozatai, valamint testületi vita ezért részletes ismertetést nem igényel.

Részletes indoklást igényel azonban, hogy az előterjesztő (polgármester) nem tájékozódott megfelelően, a hatályos jogszabályok és az ügyben keletkezett első és másodfokú ítéletek felől.

Természetesen fennáll annak a lehetősége, (és mindenképpen részletes kivizsgálás szükséges,) hogy egy olyan perben, amelynek II. rendű alperese az önkormányzatunk, miért állítja -mi az érdeke a polgármesternek és a jegyzőnek abban, hogy eltagadja ezt a tényt (amelyet a különböző szintű ítéletek kimondanak), és ezáltal tudatosan kárt okozzon egy mozgásában erősen korlátozott kerületi lakos, állampolgárnak.

Így sajnós a T. Képviselő-testület határozatai nem felelnek meg a hatályos jogszabályoknak, nevezetesen sértik a min a Polgári törvénykönyv, mind a Polgári peres eljárás vonatkozó törvényi szabályait.

Sem az előterjesztő, sem a bizottságok nem vették figyelembe, hogy az ügyben 2005. október 13.án a PKKB 3.P.51.082/2005/7. szám alatt ítéletet hozott.

Ebben a perben, amelyet Lóránt Györgyi felperes indított elsődlegesen birtokháborítás megszüntetése iránt, másodlagosan kártérítési igényt terjesztett elő (I. rendű alperese Lórántné Sulyok Ilona, II.r. alperese az önkormányzatunk) az eljáró elsőfokú bíróság az alábbi megállapításokat tette:

- a kereset az ingatlan kiürítésére vonatkozó részében megalapozott, egyebekben megalapozatlan

- téves az az alperesi (Lórántné Sulyok Ilona) álláspont, miszerint az alperes részéről a perbeli ingatlan elhagyásának az lenne a feltétele, hogy részére az önkormányzat (Budapest Főváros XVI.ker. Önkormányzat) biztosítson lakást.

Az ítélet ellen a hatályos jognak megfelelően az alperes Lórántné Sulyok Ilona fellebbezést nyújtott be.

A Fővárosi Bíróság 52.Pf.634.068/2005/2 szám alatt 2006. május 9.-én hozott jogerős ítéletében az alábbiak állnak:

- az alperes (Lórántné Sulyok Ilona) ingatlan kiürítésre kötelezése iránti kereset tekintetében a pert megszünteti, és e részében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi.

Indoklásában megállapítja:

A jogerős ítélet alapján az elsőfokú bíróság az idézéssel egyidejűleg tájékoztatta a felperest, hogy a II.r. alperessel szembeni kereseti (amely a keresetlevél szerint a Budapest XVI. Ker. Önkormányzat) követelést végrehajtás iránti kérelemnek tekinti, és azt a végrehajtás elrendelése végett megküldte a végrehajtási csoportnak.

Tisztelt Képviselő-testület!

A Polgári törvénykönyv 325.§.(1) bekezdése kimondja, hogy az "elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet" vagyis mind az első fokon eljáró PKKB-nak, mind a II. fokon eljáró Fővárosi Bíróságnak hivatalból észlelnie kellett volna az elévülés bekövetkeztét, még akkor is, ha erre irányuló kérelmet nem terjesztettek elő!

Megjegyzendő, hogy mindkét bíróság vizsgálta az 1953 évi III. törvény (polgári peres eljárásról) 130.§.alapján a keresetlevél idézés nélküli elutasításának lehetőségét, azt befogadták és érdemben tárgyalták.

Majd így folytatja: " Az elsőfokú bíróság a II. r. alperessel szembeni kérelmet-a tartalma szerint-helyesen értékelte, mivel az nem önálló kereseti kérelem, hanem a végrehajtás lefolytatására irányuló kérelem volt, azaz, hogy a korábbi jogerős ítélettel elrendelt végrehajtási eljárásban a Budapest XVI. Kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala biztosítson az alperes számára egy megfelelő önkormányzati lakást"

Ezek után felelősséggel azt állítani, ahogy azt a polgármester az előterjesztésében tette, tudatosan megtévesztve ezáltal a képviselőtestületet,- és a jegyzőt, ahogy az ügyet végig kezelte,- a hogy az elévülés bekövetkezett egy jogerős ítélettel szemben, legkevesebb felelőtlen jogellenes jognyilatkozat bárki részéről.

Folytatva a II.fokú ítélet indoklását: "A kereset ténybeli és jogi alapjának eltérését nem eredményezte az sem, hogy 1994. január 1-én hatályba lépett az 1993 évi LXXVII. törvény, mert e törvény a hatályba lépése után keletkezett jogcím nélküli lakáshasználat esetében már nem tesz ugyan különbséget a jóhiszemű és rosszhiszemű jogcím nélküli lakáshasználó között, de nem érintette a hatályba lépése előtt keletkezett ilyen jogszabályokat, illetőleg a lakáshasználati jog

megszűnésekor hatályban voltkorábbi jogszabályok alapján keletkezett jogosultságokat, jogi helyzetet.

Az alperes tehát változatlanul jóhiszemű jogcím nélküli lakáshasználónak minősül, aki ugyanúgy nem kötelezhető elhelyezési igény nélküli lakáskiürítésre, mint ahogy nem volt erre kötelezhető a felperes jogelődjével folyamatban volt korábbi perben sem."

Megjegyzendő, hogy az elsőfokú bíróság a kereset módosításakor nem észlelte, hogy ítélt dolog áll fenn, ezért rendelkezett tévesen a kiürítés tekintetében. Ez indokolja, hogy a pert a Pp.130.§.(1) d pontja alapján meg kellett szüntetni e tekintetben.

Ezek után, de ezek tudatos figyelmen kívül hagyása mellett készítette, vagy készítette el a Polgármester úr a saját előterjesztését.

Szégyen, hogy egy kerület polgármestere le meri írni az előterjesztésében: " mind a jogszabály, mind pedig a tárgyi bírósági ítélet tehát egy olyan jogi megoldást taglal, mely a rendszerváltás és a magántulajdon megjelenése óta merőben életszerűtlen."

Tetézi ezt azzal, hogy az előterjesztése 3.oldalán utalva a jegyzőre - aki jogszabálysértésre hivatkozva- törvényességi jelzéssel élt az ügyben az alábbi találjuk: "A Rendelet 6.§. -ában foglaltak kizárólag a törvényben előírt bérbeadási kötelezettséget szabályozzák, azonban jelen esetben az ügyfél bérleti jogosultsága bírósági ítéleten, az ítélet pedig egy már hatályon kívül helyezett jogszabályon alapul, tehát a fenti rendelkezés nem alkalmazható."

Ezt követően ismét megállapítja az elévülést, majd szemben a fenti jogerős, a hatályos jogszabályok alapján meghozott Fővárosi Bírósági ítélettel arra kéri a T. Képviselő-testületet:

" hogy a fent vázolt helyzetben szíveskedjen objektív, a Tisztelt Képviselő-testület által kialakított elvek és jogszabályok mentén döntést hozni."

Vagyis a képviselőtestület által kialakított elvek, általa hozott jogszabályok a jogszabályi hierarchiában megelőzik a hatályos törvényeinket. Azaz ellentmond az alkotmánynak (a többször módosított 1949 évi XX. törvény 44/A§(2) bekezdésének, 1987 évi XI törvény (jogalkotási törvény) 1.§. (2) bekezdésének, 1990. évi LXV. törvény (önkormányzati törvény) 36.§.(3) bekezdésének.

Sem mint állampolgár, sem mint polgármester nem tiszteli az illetékes bíróságok ítéleteit, teljes egészében negligálja a jogerős Fővárosi Bíróság ítéletét.

Ez természetesen ellentétes a fennálló hatályos jogszabályi hierarchiával, amelyek betartása és betartatása, neki is kötelessége, és amelyek alapján valamennyi jogalkalmazó- beleértve a különböző szintű bíróságokat is- eljárnak, alkalmazzák, működnek.

Határozati javaslat:

Budapest Főváros XVI. Kerületi Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt, hogy a Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzat Képviselő-testületének 637/2008. (XII.17.) Kt.; 638/2008. (XII.17.); 639/2008. (XII.17.) 2008. december 17-i ülésén hozott határozatait hatályon kívül helyezi.

Felelős: Kovács Péter polgármester

Határidő: azonnal

(Elfogadása egyszerű szótöbbséget igényel)

Budapest, 2009-04-01

Molnár Gyula képviselő

Az előterjesztés mellékletét képezi:

- 1.sz. melléklet: 2008 december 17.-i valamennyi 1-7-ig előterjesztett melléklet
- 2.sz. melléklet: 637/2008.(XII.17) Kt.;638/2008.(XII.17);639/2008.(XII.17) határozatok
- 3.sz. melléklet: keresetlevél, I. és II. fokú ítéletek

1. sz. melléklet
1. sz. melléklet

KIVONAT

KÉSZÜLT AZ EGÉSZSÉGÜGYI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG 2008. AUGUSZTUS 25-ÉN MEGTARTOTT ZÁRT ÜLÉSÉNEK JEGYZŐKÖNYVÉBŐL

7./ Napirendi pont: (zárt ülés)

Egyedi lakásügyek

A Bizottság az alábbi határozatot fogadta el:
364/2008. (VIII. 25.) E.Sz.B. határozat:

Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzat Képviselő-testületének Egészségügyi és Szociális Bizottsága Lórántné Sulyok Ilona, 1162 Budapest, Ilona u. 97. szám alatti lakos részére a PKKB 1991. január 25-én kelt 15.P.106.439/1986/62. számú ítéletében foglalt elhelyezési kötelezettségre hivatkozással felkéri a Jegyzőt, hogy jogilag vizsgálta meg az ügy elévülését, illetve állapítsa meg az Egészségügyi és Szociális Bizottság döntési vagy javaslattételi jogosultságát pénzbeli térítés odaítélésében.

Szavazás eredménye: 7 igen, egyhangú
Felelős: Gáspár József bizottsági elnök
Határidő a kiértékelésre: 2008. október 15.

Budapest, 2008. VIII. 25.
(a jegyzőkönyv dátuma)

Gáspár József
bizottsági elnök
sk.

Tupi Miklós
jegyzőkönyv hitelesítő
sk.

A kivonat hitelül:

Müller Kinga
Intézményi referens

A kiállítás dátuma
2008. VIII. 26.

BUDAPEST FŐVÁROS
XVI. KERÜLETI ÖNKORMÁNYZAT
JEGYZŐJE

Egészségügyi és Szociális Bizottság

Gáspár József
Bizottsági elnök

részére

Helyben

Tárgy: Lórántné Sulyok Ilona
elhelyezési ügye

M. H. Polgármesteri Hivatal	
2008. 09. 11.	
10/6205/12/2008	
Előadó: Tóth János	Előadó: ...

Tisztelt Elnök Úr!

Hivatkozással a 364/2008. (VIII.25.) E.Sz.B. határozatban foglaltakra az alábbiakat adom elő:

A Fővárosi Bíróság 50.Pf.25.429/1991/2. számú jogerős ítélete kötelezte a XVI. kerületi Önkormányzat lakásügyi hatóságát Lórántné Sulyok Ilona elhelyezésére. Az aktában található iratokból közvetetten megállapítható, hogy az ítélet 1991. október 17-én emelkedett jogerőre. Így az ítéletben foglalt követelés kikényszerítésére nyitva álló határidő 1996. október 18-án telt volna le. Az ügyfél azonban 1995. január 6. napján kérelemmel fordult az Önkormányzat polgármesteréhez, mely levéllel az 1991. óta tartó elévülési határidő megszakadt, és 1995. január 6-án az 5 éves elévülési (jogvesztő) határidő újakezdődött.

A rendelkezésemre álló aktában található dokumentumokból egyértelműen megállapítható, hogy Lórántné Sulyok Ilona elhelyezési igényével kapcsolatban 1998. december 15. és 2006. augusztus 21. közötti időszakban semmilyen levél, irat vagy egyéb dokumentum nem keletkezett. Ebből következően – figyelemmel a Ptk. 324. § (1) bekezdésére – a követelés több mint 5 év elteltével, 2000. január 7. napján elévült.

Az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet /Ptk. 325. § (1)/, így az Önkormányzat Polgármesteri Hivatalát az 50.Pf.25.429/1991/2. számú jogerős ítéletben foglalt elhelyezési kötelezettség a továbbiakban nem terhelheti.

Az iratokból szintén megállapítható, hogy az Önkormányzathoz végrehajtási eljárás megindítására irányuló dokumentum sem érkezett, vagyis az ügyfél nem élt – sem az elévülés bekövetkezése előtt sem után – a kikényszeríthetőség lehetőségével.

Az ügyfél által követelt kártérítés álláspontom szerint megalapozatlan a következők miatt:

A Ptk. 339. (1) bekezdése alapján „Aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni.”. A kártérítési igény megalapozottságához valamennyi (konjunktív) feltétel teljesülése szükséges. Az Önkormányzat Polgármesteri Hivatala azonban az elhelyezési igény kapcsán mindvégig jogszerűen járt el, vagyis a kártérítés egyik lényegi eleme, a felróhatóság (jogellenesség) hiányzik. Mindezekre tekintettel az ügyfél kártérítésre nem tarthat igényt.

Megjegyzendő, hogy a több helyen is hivatkozott 52.Pf.634.068/2005/2. számú másodfokú ítélet nem állapította meg ismételten az Önkormányzat elhelyezési kötelezettségét, hiszen ha így lett volna, az ítélt dologról való rendelkezésnek minősülne, mely súlyos jogszabálysértés. A Fővárosi Bíróság a jogerős ítéletében csupán visszautalt a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.P.106.439/19869/62. számú ítéletére. Ugyan kifejtette a bíróság, hogy az Önkormányzat Polgármesteri Hivatalával szemben végrehajtásra irányuló kérelmet terjesztettek elő, melyet továbbítottak az illetékes végrehajtási csoportnak, a fentebb leírtaknak megfelelően végrehajtási eljárás nincs folyamatban.

Összefoglalva és megerősítve az előbb kifejtetteket, megállapítható, hogy Lórántné Sulyok Ilona elhelyezésével kapcsolatban az Önkormányzat Polgármesteri Hivatalával szemben az elévülés következtében nem állhat fenn jogszerű és kikényszeríthető kötelezettség.

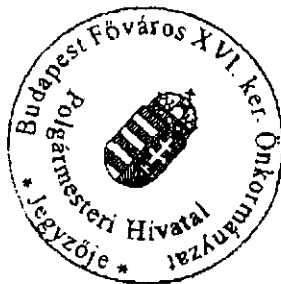
Az ügyfél kártérítési követelése (pénzbeli térítés) pedig az elévüléstől függetlenül is teljes mértékben megalapozatlan, hiszen a jogellenes magatartás – mint konjunktív feltétel – nem áll fenn az Önkormányzat Polgármesteri Hivatalával szemben.

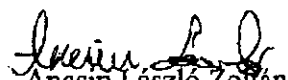
Tekintettel arra, hogy a fent kifejtettek jogszabályon alapuló tények, jelen ügy álláspontom szerint sem az Egészségügyi és Szociális Bizottság, sem más szerv döntését nem igényli.

Kérem fentiek szíves tudomásul vételét.

Budapest, 2008. szeptember 8.

Tisztelettel:

Áncsin László Zoltán
jegyző

Az elévülés

324. § (1)¹ A követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.

Az időmúlás az igényérvényesítés vonatkozásában két jogkövetkezménnyel járhat: jogvesztéssel vagy elévüléssel. Főszabályként azok a határidők jogvesztők, amelyekhez jogszabály ilyen joghatást fűz.

Az elévülés megszünteti a jogosultság bírósági úton történő érvényesíthetőségét [lásd Ptk. 325. § (1) bekezdés]. Az elévülés folytán Ugyanakkor - ellentétben a jogvesztő határidőkkel, amelyek az alanyi jog megszűnését eredményezik - az elévülés folytán az alanyi jog nem szűnik meg, az a továbbiakban természetes kötelemként (naturális obligáció) funkcionál. , amiEz azt jelenti, hogy az elévült követelés teljesítése nem ad alapot a kötelezettnek arra, hogy a teljesítését tartozatlan fizetésnek minősítse és azt a jogosulttól a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint visszakövetelje, az állam ugyanakkor nem segédkezik az ilyen követelések érvényesítésében.

Az eljárási szabályok szempontjából emeljük ki, hogy a követelés elévülésére figyelemmel a bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül, hivatalból nem utasíthatja el és ez okból a fizetési meghagyás kibocsátása sem tagadható meg [Pp. 130. § (1) bekezdés f) pont].

Az általános elévülési idő öt év. A főszabály alól azonban fontos kivételek vannak.

1. Nem évül el többek között:

- a tulajdonjogi igény [Ptk. 115. § (1) bekezdés]

Tulajdonjogi igénynek minősülnek a tulajdon tárgya használatának és birtokának (továbbá a használati jogok: haszonélvezet és használat, telki szolgálat) védelmére [Ptk. 115. § (2) - (3) bekezdés] irányuló igények és a Ptk. 116. §-ának (1) bekezdésén alapuló tulajdoni keresetek.

325. § (1) Az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.

¹ Módosította: 1993. évi XCII. törvény 40. § (4) a) .

3-51-2008/2222

KIVONAT

KÉSZÜLT AZ EGÉSZSÉGÜGYI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG 2008. SZEPTEMBER 15-ÉN MEGTARTOTT ZÁRT ÜLÉSÉNEK JEGYZŐKÖNYVÉBŐL

3. Napirendi pont:

Egyedi lakásügyek

A Bizottság az alábbi határozatot fogadta el:

387/2008. (IX. 15.) E.Sz.B. határozat:

Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzat Képviselő-testületének Egészségügyi és Szociális Bizottsága Lórántné Sulyok Ilona 1162 Budapest, Ilona u. 97. szám alatti lakos elhelyezési kérelmére ügyében a jogi állásfoglalást továbbra sem látják teljes körűen megalapozottnak, ezért felkérlik az Ügyrendi és Jogi Bizottságot, hogy az iratanyag áttanulmányozását követően jogi állásfoglalását terjessze a bizottság elé.

Szavazás eredménye: 8 igen, 1 tartózkodás

Felelős: Gáspár József bizottsági elnök

Határidő: 2008. október 6.

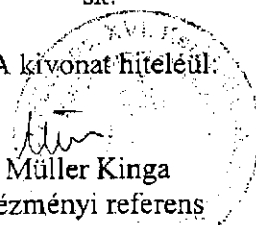
Budapest, 2008. IX. 15.

(a jegyzőkönyv dátuma)

Gáspár József
bizottsági elnök
sk.

Tupi Miklós
jegyzőkönyv hitelesítő
sk.

A kivonat hitelesül:

Müller Kinga
Intézményi referens

A kiállítás dátuma
2008. IX. 16.

J E G Y Z Ő K Ö N Y V

Készült 2008. szeptember 23-án 17⁰⁰ órakor a XVI. kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatal I. emelet 105. sz. jegyzői irodájában megtartott Ügyrendi és Jogi Bizottság z á r r t ülésén

Jelen vannak: Dr. Büki Tamás elnök
Dr. Környeiné Rátz Katalin tag
Szász József tag
Kovács György tag
Gilyén Ince tag

A Polgármesteri Hivatal részéről:
Zseni Gabriella ügyosztályvezető

3. napirend Egyedi lakásügy (Zárt ülés)

DR. BÜKI TAMÁS

A következő napirendi pont ez az ominózus lakásügy. Az átadott aktában a következő ellentmondások vannak. Először is, rögtön az elején fel van tüntetve, hogy az ítélet kötelezte Budapest XVI. kerületi Önkormányzatot, hogy gondoskodjon nevezett elhelyezéséről. '91. október 17-én kelt ítéletében lett ez helyben hagyva. Hogy aztán azt mikor kézbesítették azt nem tudjuk, mert igazság szerint akkor kezdődik meg a határidő. Na már most, az ügyfél '95. január 6-án fordult kérelemmel és írja a jegyzői előterjesztés, hogy '95. január 6-án megszakadt az elévülési határidő. Tehát, '95. január 6-án kérte az illető, akkor már a polgármestertől, hogy tegyen az ítéletnek eleget, következésképpen ez megszakította az elévülést és újra kezdődött az 5 éves határidő. Most a következő. Itt a következő bekezdésben van egy ellentmondás. Nevezetesen az, hogy azt mondja, a rendelkezésre álló aktában található dokumentumból egyértelműen megállapítható, hogy Lórántné Sulyok Ilona elhelyezési igényével kapcsolatban '98. december 15. és 2006. augusztus 21. között nem keletkezett irat. Erre következő mondja az előterjesztés, a követelés több mint 5 év elteltével 2000. január 7-én elévült. Most ez így nem stimmel, mert hogy '98. december 15-én valami történt, nem tudjuk mi. A nekünk kiküldött előterjesztésből ez nem derül ki, hogy micsoda, de a lényeg az, hogy ha leírjuk egyszer, hogy '95. január 6-án újra kezdődött az elévülési határidő és leírjuk azt is, hogy '98. december 15-én történt valami az aktában, - ekkor megérkezett Kovács György is, immár öten vagyunk – akkor explicite kimondani, hogy az elévülés '95-höz képest zavartalanul folyt, az legalább is merész, mert tudni kellene, hogy '98-ban mi történt ebben az ügyben, mert valami történt, ismét megszakíthatta az elévülést. A kiküldött előterjesztésből erre vonatkozó adat nincs, tehát ezt nem lehet megállapítani, hogy olyan dolog történt-e, ami megszakította, vagy se. Tehát lehetséges, hogy '98. december 15-én is

megszakadt és akkor csak 2003. december 16-án történhetett meg az elévülés. Itt leírják, hogy a végrehajtási eljárás megindítására irányuló dokumentum nem érkezett, ugyanakkor azt is mondja, hogy a kártérítés azért megalapozatlan, mert hiányzik a jogellenesség. Azt mondja, hogy a Önkormányzat Polgármesteri Hivatala az elhelyezési igény kapcsán mindvégig jogszerűen járt el. Hát nem tudom. Az Önkormányzat Polgármesteri Hivatala egy közigazgatási közhatalmi szerv, most ezt összevetni azzal, hogy az előző bekezdésben azt mondja ez a vélemény, hogy az ügyfél nem fordult végrehajtóhoz és ebből vezeti le, hogy a jogellenesség hiányzik miközben az Önkormányzat végül is nem tett eleget az elhelyezési kötelezettségnek, az elég merész következtetés, ugyanis a végrehajtó az nem a természetes ügymenet része, és nem a természetes jogrendszer része. Elvileg egy ítéletet önként és dalolva végre kell hajtani. A végrehajtó nem azért van, hogy természetesen minden ítéletet Ő vigyen végbe, hanem elvileg a ítéletek 80 %, vagy tudom is én mennyit, azt a felek végül is elfogadják, kifizetik a fizetnivalót és nem kell hozzá végrehajtó egyáltalán. Most a végrehajtó csak azért kell, hogy ki lehessen kényszeríteni, hogy ha valaki még sem, tehát megátalkodottan az ítéletnek se tesz eleget. Most egy közigazgatási közhatalmi szervtől, amelyiknek maximális jogkövetési elvárható, erről kimondani azt, hogy az ellenfél nem fordult végrehajtóhoz, következésképpen az, hogy Ő nem hajtotta végre önként az ítéletet az nem jogellenes, ez legalább is merész. Tehát itt az én álláspontom az az, hogy egy hatóságnál a jogszerű eljárás az csak is az, hogy ha megcsinálják azt, amire kötelei Őket, és nem az, hogy ha várják, hogy majd jön a végrehajtó és akkor majd csinálunk valamit. További, már mellékesen megjegyzésem, hogy a cselekmény végrehajtása az amúgy is lényegében lehetetlen, már olyan értelemben, hogy a végrehajtó nem tudja a hatóság helyett a döntéseket meghozni, nincs jogában lakást venni, egyetlen eszköze van, orrba-bájba bírságotlani az Önkormányzatot mind addig, amíg az ítéletnek önkéntesen nem tesz eleget, mert a végrehajtó cselekményt az nem tud effektíve végrehajtani, mert arra se jogköre, se módja nincs. Egyetlen eszköze van a végrehajtónak, a végrehajtási bírság, amellyel szoktak is egyébként élni, de Ő nem vezetheti a lakásügyi hivataloknak a kezét, hogy most akkor kérem szépen vidd el és adják neki egy lakást. Tehát ilyen értelemben, hogy a jogellenesség hiányozna én ezt nem tartom megalapozottnak, különösen nem a végrehajtás hiányával összefüggésben. A másik az, hogy az anyagban benne van, hogy van egy másik ítélet, ami 2005-ös dátumú. Azt mondja, nem állapította meg ismételten az Önkormányzat elhelyezési kötelezettségét, hát persze, nem is kellett, nem igazán tudjuk, hogy miről szól, ez az aktából igazság szerint nem derül ki, már amit kiküldtek. Itt gyakorlatilag ami benne van az ez a bizonyos jegyzői vélemény, amit itt eredetiben is megkaptunk, itt van tessék elolvasni, a jegyző írta alá, ez ugyanaz csak ebből van idézve, és a bizottsági határozatok, meg egy ilyen ügyvédi felszólítás, de most a Zseni Gabriella elhozta az aktát, elvileg meg tudjuk nézni. Az előterjesztésből is kiderülnek azok a tények, hogy először is 2006-2007-ben lakásfelajánlás történt, ill. másodszor, hogy 25 mFt-os kártérítést kér ez az illető, azért mert Őt nem helyezték el

megfelelően. Most a kártérítés vonatkozásában, most egyenlőre az elévüléstől eltekintve, a kártérítés vonatkozásában, ha jogellenesség van, álláspontom szerint van, akkor az elévülés eleve másképpen működik, mert hogy ha az 2000-ben, vagy netán 2003-ban évült el az elhelyezés végrehajthatósága, akkor csak kezdődik a második 5 év, ha ez 2003-ban akkor még simán belül lehetünk a második 5 évben, mert annak újabb elévülése van, hogy követelhető legyen. Tehát az nem összesen 5, hanem 10 év, ha jól összeadjuk a kettőt, ha más jogcímre vált az illető, azt mondja, hogy az elhelyezési kötelezettség nem végrehajtható, már az elévült, de maga az igény természetesen nem és akkor e miatt kártérítést kér, akkor annak a bírósági követelhetősége újra általános szabályok szerint ketyeg, és az megint egy kérdés, hogy ezt alapügyben voltaképpen, ha úgy vesszük akár elévülésen túl, tehát a lépések ennek az elévülését, hogy befolyásolják. Egy dolog viszont biztos, hogy amennyiben kártérítésről lenne szó, akkor az szerintem ennek az alapja az kifejezetten csak az az összeg lehet, ami egyébként nem egy fix összeg, mert itt sávok között vannak, amit egy ilyen, tehát egy szoba komfortos, kisméretű, önkormányzati szociális bérlakásról való lemondás esetén a lemondó bérlőnek az Önkormányzat hajlandó fizetni, ami azt hiszem, hogy a piaci érték talán 10 és 50 %-a között van. Itt már lehet arra hivatkozni az ellenfélnek, hogy azért 25 mFt, mert tudom is én hány éve húzódik az ügy és ilyen kamatot, meg olyan kamatot, ez teljesen alaptalan, mert viszont ebben, tehát a kártérítés mértékének a meghatározásában, ott viszony kő keményen az Ő olyan jellegű magatartása, hogy nem fordult végrehajtóhoz, stb, tehát nem, mondjuk így, hogy közrejátszott, nem tett eleget a kárenyhítési kötelezettségének ez egyértelműen megállapítható lesz, tehát a 25 mFt az tárgyalási alapként se elfogadható. Egy ilyen bérlakásnak az ára kb. 7-8 mFt, vagy annyi se, akkor olyan tájt és akkor ennek 10 és 50 %-a között van azt hiszem az a szint fejből mondva, amennyi az ilyen lakásokat visszaadó, a bérleti jogról önként térítés ellenében lemondó bérlő megkap egyébként ha egy ilyen lakásból kimegy. Nyilvánvalóan nem kaphatja meg az illető kártérítésként a lakás árának a háromszorosát, ez szóba se került. De ez a háromszorosa a 25 mFt, egy egy szoba összkomfort az .....

GILYÉN INCE

..... az önkéntes lemondás csak a bérleti jogviszonyról mond le, de elhelyezési kötelezettség miatt neki lakásra van igénye .....

DR. BÜKI TAMÁS

Így van. Kedves Ince, nem, neki nem lakásra van igénye, elhelyezésre van igénye, bérleti jogra van igénye, nem lakásra, tulajdonra nincs igénye. Tehát az Önkormányzat nem köteles neki tulajdont adni, sőt hát ilyenről szó sincs, bérleti jogot kellett volna neki adni és ezért mondtam, hogy ez egy nagyon is jó analógia, mert tulajdonképpen egy bérleti jogtól esett el, tehát a bérleti jogról való lemondás térítése az, ami számításba jön, nem lakásra tarthatott Ő igény, hanem lakásban való elhelyezésre, ami bérleti jogot jelent és nem mást. Tehát

tulajdonjogról szó nem volt, arról, hogy az Önkormányzatnak adni kellett volna neki egy lakást Pityi Palkónak tulajdonba, ilyen nincs, nem történt, ilyen ítéletet képtelenség is hozni. Mi köze van az Önkormányzatnak az Ő válásához, miért kellene azért nekünk lakásajándékot adni, ez nyilvánvaló képtelenség. Szerintem a teendő az, hogy meg kellene nézni az aktát, mert most itt van az egész, hogy most akkor mi van.

A teljes iratanyag áttekintése után a következő derült ki. 1998-ban a végrehajtó volt az, aki kérés és felszólítás közötti hangú levéllel érdeklődött az Önkormányzatnál, hogy tekintettel az elvált feleség lánya és az elvált feleség közötti lakás-kiürítési perre hogy áll az illető elhelyezése, amire az Önkormányzat azt a tájékoztatást adta, hogy sajnos még most se tudunk lakást biztosítani, mert nincs. A végrehajtó hivatalos lépést nem tett, tehát végrehajtási bírságot, vagy végrehajtási cselekményt nem alkalmazott, vitatható, hogy ez az elévülés megszakította, vagy sem. Az viszont nem vitatható, amely a jegyzői előterjesztésben teljesen hiányzik, viszont az aktában benne van egy polgármesternek címzett levéllel, hogy 1999. júniusában egy polgármesteri meghallgatáson a Lórántné megint előterjesztette az igényét a polgármester részére, ez egyértelműen a jogosult által előterjesztett igény az elévülést megszakította, tehát az utolsó elévülés megszakítása 95-höz képest 99. júniusában volt. Maga az esemény jegyzőkönyve nincs az aktában, de az hogy ezt nem cáfolta senki, sőt választ adtak a levélre, és abban nem a cáfolat szerepelt, hogy már pedig a Lórántné ilyet nem tett, ez legalább is valószínűsíti azt, hogy az elévülés valóban megszakító cselekményre került sor. Tehát innentől kezdve '99. júniusától kell az elévülést számítani mindenféleképpen újra. Az a bizonyos 2005-ös ítélet az ítélt dolognak nevezte, nem az Önkormányzat által adandó, hanem másik lakásnak a használati jogát és hasonlókat és egyben nem kötelező erővel, hanem obiter dictumként az indoklásban megállapította, hogy az elhelyezési kötelezettség vonatkozásában az az ítélet továbbra is érvényes. Hozzáteszem, nem vizsgálta az a bíróság, hogy ez elévült-e, vagy sem. Tehát ez az elévülést nem zárja ki, és az Önkormányzatra nézve rendelkezést ez az ítélet egyértelműen nem tartalmaz, 2005-ben ilyet már is lehetett hozni az Önkormányzat perben állása nélkül. Tehát a 2005-ös tulajdonképpen az elvált feleség és a lány között indított ügy nem befolyásolja az elévülést. Egy biztos. '99. júniusában a Lórántné akármilyen Györgyi a polgármesterhez intézett direkt felszólítása miatt az elévülés ismét megszakadt, ezt a jegyzői szakvélemény nem tartalmazza, de az akta igen. Innentől kezdve lehet számítani az 5 évet, ami 2004. júniusában jár le és innentől kezdve lehet számítani azt az 5 évet, ami a végre nem hajtás miatt kártérítési igényre a megindításra vonatkozik, ez a megindítás a mi felszólításunkkal, hogy úgy mondjam, megtörtént, mert ez igényérvényesítés, az ezt az 5 évet is megszakította, tudom is én, az 4, vagy akár hány év van hátra. Tehát a kártérítés elévülése szóba sem kerül, az teljesen bizonyos, az eddig adatok alapján is, ez nem vitatható, alaposabban kellett volna az aktát végig nézni mielőtt azt a jegyzői véleményt kiadták. A kártérítésnél a jogellenesség hiánya a kérdés.

ebből az aktából az tűnik ki, egyébként az Egészségügyi Bizottságban ez másként hangzott el, - mondom nektek - hogy 2006-7-ig semmilyen lakásfelajánlás nem történt. Most ez nem jogellenes és nem jogkövető magatartás, az Újhelyiné és a Tiliczkiné részéről csupa olyan válaszok érkeztek, hogy jó, jó, tudjuk, hogy kell, de nincs. Tehát nincs adat arra, hogy a 90-es években már felajánlottak volna lakást. Az Egészségügyi Bizottságban ez úgy terjesztették elő, mint ha már akkor történt volna egy ilyen felajánlás, csak akkor sem fogadta el az illető, nem, nem történt ilyen. Most annak a jogi értékelése, hogy mi van akkor, ha az esetleg végrehajthatóság szempontjából elévült első alapítéletnek, ami elhelyezési kötelezettségről szól, eleget próbáltunk tenni 2006-tól 2008-ig, ez kérdéses lehet. Kérdéses lehet, hogy az elévülés önkéntes elismerés folytán, vagy az ítélet végrehajtásra irányuló cselekmény utólag megszakítható-e, én úgy érzem, hogy nem, de viszont ez az Önkormányzatnak ebben a stádiumban való jóhiszeműségét már bizonyítja. Tehát az én véleményem az a következő. Az ítélet végrehajthatósága, az alapítélet az elhelyezésre vonatkozó alapítélet végrehajthatósága minden bizonnyal elévült, még pedig kb. 2004. júniusában, 5 évre arra, hogy Ő a polgármesterhez fordult 99-ben polgármesteri meghallgatáson, nevezetesen ezt is tartalmazza az akta. Az Ő el nem helyezése miatti iránti kártérítési igényben a jogellenességet önmagában az megalapozza, hogy a lakásügyi hatóság nem csinált semmit, holott szóban és írásban többször is elismerte, hogy az elhelyezési kötelezettség fennáll, mindig lakáshiányra hivatkoztak, amit azért tudunk, hogy nem volt abszolút. Tehát az elhelyezésre mód lett volna, abban az időben is döntött az Önkormányzat különböző elhelyezésekről és lakásbetöltésekről. Nyilvánvalóan lett volna mód ezek között a Lórántnét is, hogy aztán igazságos lett volna, vagy nem az egy más kérdés, de ez nem tartozik ide. Tehát ilyen értelemben a kártérítési igény megalapozott lehet, a jogellenesség megvan. A kártérítési igény mértéke vonatkozásában viszont tárgyalási alapot nem képez a 25 mFt, 8-8,5 mFt-ra becsülték az értébecslők egy ilyen, ahogy én ezt saccoltam, egy ilyen lakásnak a forgalmi értékét. Amitől elesett az illető az Önkormányzat nem jogkövető magatartása miatt, az a bérleti jog, még hozzá attól is kamatokat és miegyebeket már nem számolhat, mert az Önkormányzat utólag megpróbálta Őt elhelyezni, csak Ő nem volt hajlandó a felajánlott lakást elfoglalni. Én a magam részéről azt mondom, hogy csak is az vehető alapul, hogy ha a bérleti jogot valaki önként átadja, az azt hiszem 5 és 50, vagy 10 és 50 % közötti, maximum 50 %-os ellenértékre tarthat igényt a visszaadott bérleti jog ellenértékeként, ennek lehet a középátlagos összegét venni. Ez a követelése szerintem az illetőnek jogos, mert tény és való, hogy az Önkormányzat több mint 10 éven át több felszólítás ellenére semmit sem tett az elhelyezése érdekében, ami nyilvánvalóan neki joghátrányt és kárt is okozott. De a kár mértékének a meghatározásában mindenképpen az számít, hogy csak is bérleti jog ellenértékéről szólhat az egész ügy és semmiképpen sem egy lakás árának a háromszorosáról.

Az én javaslatom az az, hogy a mi bizottságunk javasolja, hogy az elmondottakra tekintettel fejtsse ki az Egészségügyi Bizottság azt az álláspontot, hogy mivel bérleti jogtól eset el az illető, de nem saját önhibája nélkül, mert kétszer is módja lett volna bérleti szerződést kötni, mert a kárenyhítési kötelezettségének semmiképpen nem tett eleget, sőt a magatartásából már egyértelműen a pénzszerzési szándék tűnik ki, már csak azért is, mert valójában a bérlakásra szüksége nem volt, mert hogy az Ő elhelyezése biztosított volt a 2005-ös ítélet miatt, nem tették ki, tehát volt lakása, nem tették ki az eredeti ..... Tulajdonképpen az illető ezt a ítéletet most már nyereszkeskedésre próbálta felhasználni, ami eléggé nyilvánvaló. Kapja meg a bérleti jog ellenértékének a lemondásról való középárányosát, a 25 %-ot, vagy valami efféjét. Tehát a két határ közötti középárányost és kész és azzal az összeggel az ügyet letudhatjuk, ami egyébként nem egy nagy összeg, valami 2 egész valahány millió. Akkor viszont nincs döntés, mert a bizottság 2 igen és 3 tartózkodással nem döntött a kérdésben. Én a magam részéről azért akkor is majd az Egészségügyi Bizottságban saját álláspontomat fogom ismertetni, mert más álláspont viszont nincs egyelőre.

A határozati javaslatot a bizottság 2 igen, 3 tartózkodással elvetette:

HATÁROZAT:

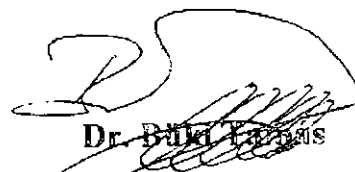
67/2008. (IX. 23.)ÜB

Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzat Ügyrendi és Jogi Bizottsága javasolja az Egészségügyi és Szociális Bizottság részére az alábbi álláspont képviselét: Lórántné Sulyok Ilona (1162 Budapest Ilona utca 97.) a bérleti jogtól esett el, de nem a saját önhibája nélkül, mert kétszer is módja lett volna bérleti szerződést kötni, mert a kárenyhítési kötelezettségének semmiképpen nem tett eleget, sőt a magatartásából már egyértelműen a pénzszerzési szándék tűnik ki – a bérleti jog ellenértékének középárányos részét, azaz 25 %-ot kapja meg.

Felelős: dr. Büki Tamás az Ügyrendi és Jogi Bizottság elnöke

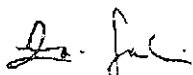
Határidő: azonnal

k. m. f.

Dr. Büki Tamás

Ügyrendi és Jogi Bizottság elnöke

Zseni Gabriella

Szervezési Ügyosztályvezető

KIVONAT

KÉSZÜLT AZ EGÉSZSÉGÜGYI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG 2008. NOVEMBER 3-ÁN MEGTARTOTT ZÁRT ÜLÉSÉNEK JEGYZŐKÖNYVÉBŐL

5./ Napirendi pont:

Egyedi lakásügyek

A Bizottság az alábbi határozatot fogadta el:

426/2008. (XI. 03.) E.Sz.B. határozat:

Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzat Képviselő-testületének Egészségügyi és Szociális Bizottsága javasolja a Képviselő-testületnek elfogadásra Lórántné Sulyok Ilona, 1162 Budapest, Ilona u. 97. szám alatti lakos részére a PKKB 1991. január 25-én kelt 15.P.106.439/1986/62. számú ítéletében foglalt elhelyezési kötelezettség pénzbeli megváltása címén 6.000.000.-Ft, azaz Hatmillió forint összeget biztosítson.

Szavazás eredménye: 4 igen, 1 tartózkodás

Határidő: Képviselő-testületi ülés

Felelős: Gáspár József bizottsági elnök

Budapest, 2008. XI. 3.
(a jegyzőkönyv dátuma)

Gáspár József
bizottsági elnök
sk.

Tupi Miklós
jegyzőkönyv hitelesítő
sk.

A kivonat hitelül:

Müller Kinga
Intézményi referens

A kiállítás dátuma
2008. XI. 4.

6. g. melléklet

KIVONAT

KÉSZÜLT AZ EGÉSZSÉGÜGYI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG 2008. DECEMBER 8-ÁN MEGTARTOTT ZÁRT ÜLÉSÉNEK JEGYZŐKÖNYVÉBŐL

4./ Napirendi pont:

Egyedi lakásügyek

A Bizottság az alábbi határozatot fogadta el:

492/2008. (XII. 08.) E.Sz.B. határozat:

Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzat Képviselő-testületének Egészségügyi és Szociális Bizottsága úgy dönt, hogy Lórántné Sulyok Ilona, 1162 Budapest, Ilona u. 97. sz. alatti lakos számára a PKKB 1991. január 25-én kelt 15.P.106.439/1986/62 számú ítélete alapján az elhelyezési kötelezettség pénzbeli megváltása címén mindösszesen 6.000.000.-Ft-ot, azaz Hatmillió forintot biztosít.

A Bizottság döntését arra alapítja, hogy Lórántné Sulyok Ilona egy kisméretű önkormányzati bérlakás bérlői jogát szerezhette volna meg. Ettől, részben önhibájából esett el.

Kétszer visszautasította a felajánlott lakást.

Kamatot sem igényelhet, mert az ügy késedelmes elintézéséért maga is felelős, az ítélet végrehajtása érdekében nem cselekedett, végrehajtást nem kezdeményezett – maga az elhelyezési kötelezettség el is évült, legfeljebb erre alapozható kártérítésre tarthat igényt. Ezen kártérítés legmagasabb összege pedig a neki eredetileg járó bérlakás visszaadásának pénzbeli térítése, melynek legmagasabb összege a beköltözhető forgalmi érték 50 %-a, azaz legfeljebb 6.000.000.-Ft.

Szavazás eredménye: 6 igen, 1 tartózkodás

Határidő a kiértesítésre 2009. január 15.

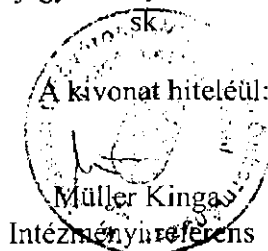
Felelős: Gáspár József bizottsági elnök

Budapest, 2008. XII. 08.

(a jegyzőkönyv dátuma)

Gáspár József
bizottsági elnök
sk.

Tupi Miklós
jegyzőkönyv hitelesítő

A kiállítás dátuma
2008. XII. 09.

7. sz. melléklet
J-1099/2008

BUDAPEST FŐVÁROS
XVI. KERÜLETI ÖNKORMÁNYZAT
JEGYZŐJE

**Tárgy: Törvényességi jelzés a 492/2008. (XII. 08.)
ESZB határozatban foglaltakra**

Gáspár József
elnök úr részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzat Képviselő-testületének Egészségügyi és Szociális Bizottsága (a továbbiakban: Bizottság) a 2008. december 8. napján megtartott ülésén 4. napirendi pontként tárgyalta az „Egyedi lakásügyek” című előterjesztést. A napirendi pont megtárgyalását követően a Bizottság a következő határozatot hozta:

„492/2008. (XII. 08.) E.Sz.B. határozat:

Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzat Képviselő-testületének Egészségügyi és Szociális Bizottsága úgy dönt, hogy Lórántné Sulyok Ilona, 1162 Budapest, Ilona u. 97. sz. alatti lakos számára a PKKB 1991. január 25-én kelt 15.P.106.439/1986/62 számú ítélete alapján az elhelyezési kötelezettség pénzbeli megváltása címén mindösszesen 6.000.000.-Ft-ot, azaz Hatmillió forintot biztosít.

A Bizottság döntését arra alapítja, hogy Lórántné Sulyok Ilona egy kisméretű önkormányzati bérlakás bérlői jogát szerezhette volna meg. Ettől, részben önhibájából esett el.

Kétszer visszautasította a felajánlott lakást.

Kamatot sem igényelhet, mert az ügy késedelmes elintézéséért maga is felelős, az ítélet végrehajtása érdekében nem cselekedett, végrehajtást nem kezdeményezett – maga az elhelyezési kötelezettség el is évült, legfeljebb erre alapozható kártérítésre tarthat igényt. Ezen kártérítés legmagasabb összege pedig a neki eredetileg járó bérlakás visszaadásának pénzbeli térítése, melynek legmagasabb összege a beköltözhető forgalmi érték 50 %-a, azaz legfeljebb 6.000.000.-Ft.

Szavazás eredménye: 6 igen, 1 tartózkodás

Határidő: a kiértesítésre 2009. január 15.

Felelős: Gáspár József bizottsági elnök”

A döntés alapjául szolgáló jogszabályhelyek az alábbiak:

Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzatnak az Önkormányzat tulajdonában álló lakások bérletére vonatkozó egyes szabályokról szóló 42/2004. (XI. 18.) rendeletének (továbbiakban: Rendelet) 6. § (1) bekezdése, valamint a 28. § (2) bekezdése szerint:

„6. § (1) A törvényben előírt bérbeadási kötelezettséget – a jogosulttal való megállapodás alapján – pénzbeli térítéssel is meg lehet váltani.

28. § (2) A pénzbeli térítés összege a helyiség beköltözhető forgalmi értékének legfeljebb 50 %-káig terjedhet.”

A Rendelet 6. §-ában foglaltak kizárólag a törvényben előírt bérbeadási kötelezettséget szabályozzák, azonban jelen esetben az ügyfél bérleti jogosultsága bírósági ítéleten alapul, tehát a fenti rendelkezés nem alkalmazható.

Ugyancsak nem alkalmazható a tárgyi ügyre a Rendelet 28. §-a sem, hiszen az idézett szakasz a „Pénzbeli térítés felajánlása” alcímet viseli és a 28. § (1) bekezdése az alábbiakról rendelkezik:

„(1) Amennyiben a bérbeadó és a bérlő a bérleti szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetésében állapodik meg, és

a) a bérbeadó nem rendelkezik olyan másik helyiséggel, amely a bérlő tevékenységének folytatására alkalmas, vagy

b) cserehelyiség biztosítására a bérlő nem tart igényt, vagy

c) a felajánlott cserehelyiséget a bérlő nem fogadja el,

akkor részére a bérbeadó pénzbeli térítés megfizetésére tesz ajánlatot.”

Fentiekből álláspontom szerint egyértelműen megállapítható az, hogy kizárólag már meglévő bérleti szerződés közös megegyezéssel történő megszüntetése esetén alkalmazható a pénzbeli térítés eme formája.

A Rendelet 2. §-a értelmében:

„(1) Az önkormányzati lakások szociális alapú bérbeadása, a kényszerbérlet felszámolása, valamint egyéb nem piaci alapú lakásbérbeadás - az 5. § (3) bekezdésben meghatározottakon kívül - az Egészségügyi és Szociális Bizottság (továbbiakban: ESZB) hatáskörébe tartozik.”

A bekezdés szó szerinti értelmezéséből az állapítható meg, hogy a Bizottság hatásköre kizárólag a lakások szociális alapon történő bérbeadására terjed ki, a bérleti jog esetleges pénzbeli megváltásáról szóló döntés meghozatalára nem. A hatályos jogszabályok értelmében fenti ügy képviselő-testületi döntést igényel.

Továbbá a tárgyi ügyben hozott határozat végrehajtását kizárja az a tény, hogy nem rendelkezik arról, hogy az abban foglalt 6.000.000,- Ft összeget mely költségvetési keretből kívánják kifizetni.

Fentiekből álláspontom szerint egyértelműen megállapítható, hogy a fenti határozat jogszabálysértő, ezért a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 36. § (3) bekezdésében biztosított jogkörömben eljárva törvényességi jelzéssel élek, és kérem a Tisztelt Elnök Urat, hogy a szükséges intézkedést tegye meg a jogszabálysértő állapot megszüntetése érdekében.

Budapest, 2008. december 10.

Tisztelettel:

Ancsin László
jegyző

Másolatban kapja:
Kovács Péter polgármester

BUDAPEST FŐVÁROS XVI. KERÜLETI ÖNKORMÁNYZAT

K I V O N A T

a 2008. december 17-én (szerdán) a Budapest Főváros XVI. Kerületi Önkormányzat Képviselő-testülete 21. számú ülésén készült jegyzőkönyvből.

NAPIREND: 20. Döntés a 492/2008. (XII. 8.) ESZB határozatról, elhelyezési ügyben
Előterjesztő: Kovács Péter polgármester

H A T Á R O Z A T:

637/2008. (XII. 17.) Kt.

Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzat Képviselő-testülete úgy dönt, hogy a Budapest Főváros XVI. kerületi Önkormányzat Képviselő-testületének Egészségügyi és Szociális Bizottságának 492/2008. (XII. 8.) határozatát hatályon kívül helyezi.

Határidő: azonnal

Felelős: Kovács Péter polgármester

(23 igen, 0 nem, 0 tartózkodás)

H A T Á R O Z A T:

638/2008. (XII. 17.) Kt.

A Képviselő-testület Lórántné Sulyok Ilona 1162 Budapest, Ilona u. 97. szám alatti lakosnak felhívja a figyelmét, hogy a Fővárosi Bíróság 1991. október 17-én kelt 50.Pf.25.429/1991/2. számú másodfokú ítélete alapján benyújtott mindennemű igényét elutasítja. Tájékoztatja a kérelmezőt, hogy igénye a hatályos jogszabályok alapján elévült.

Határidő: az ügyfél kiértékelésére: 2009. január 31.

Felelős: Kovács Péter polgármester

(15 igen, 6 nem, 3 tartózkodás)

H A T Á R O Z A T:

639/2008. (XII. 17.) Kt.

A Képviselő-testület szavazási eredménye (0 igen, 20 nem, 3 tartózkodás) alapján az alábbi javaslat elfogadását **elvetette:**

„A Képviselő-testület úgy dönt, hogy Lórántné Sulyok Ilona részére kérelmére 25.000.000.-Ft készpénzt különös méltányosságból biztosít.

Határidő: 2009. április 30. a költségvetés elfogadása után

Felelős: Kovács Péter polgármester”

HATÁROZAT:

640/2008. (XII. 17.) Kt.

A Képviselő-testület szavazási eredménye (1 igen, 15 nem, 7 tartózkodás) alapján az alábbi javaslat elfogadását **elvetette:**

„A Képviselő-testület Lórántné Sulyok Ilona részére különös méltányosságból 6.000.000.-Ft készpénzt ad.

Határidő: 2009. április 30.

Felelős: Kovács Péter polgármester”

HATÁROZAT:

641/2008. (XII. 17.) Kt.

A Képviselő-testület felkéri az Egészségügyi és Szociális Bizottságot, hogy különös méltányosságból az 1991-es Fővárosi Bírósági ítéletben megfogalmazott, ítélet szerinti 1 szoba komfortos bérlakásban helyezze el Lórántné Sulyok Ilona bérlőt.

Határidő: 2009. április 30.

a bizottság értesítésére: azonnal

Felelős: Kovács Péter polgármester

(21 igen, 0 nem, 2 tartózkodás)

-----

kmf.

Ancsin László sk.
jegyző

Kovács Péter sk.
polgármester

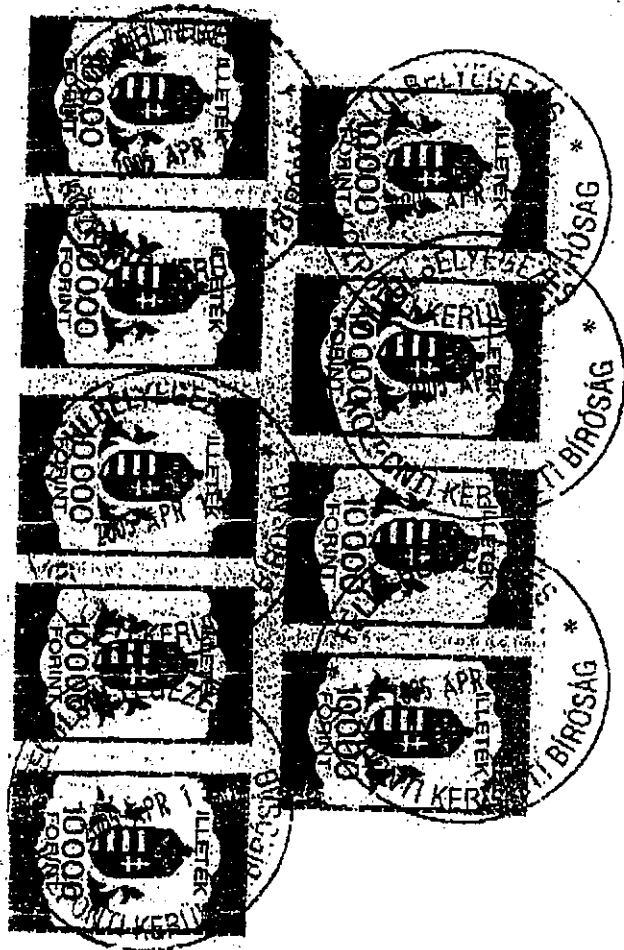
A kivonat hitelesül:

dr. Ratimovszky Tibor
aljegyző

Budapest, 2009. április 10.

3. sz. melléklet

Pesti Központi Kerületi Bíróságnak
Budapest

A PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
ÜGYIRATSZÁM	51082
KEZDŐIRATON:	
ÉRK:	2005 -04- 13
PÉLOÁNY:	3 PÉZET
MELLÉKLET:	2 KÖZTUK
ÜGYIRATSZÁM:	
KEZDŐIRATON:	B

Keresetc

Lóránt Györgyi felperesnek
Jogi képviselő:

Dr. GASPÁRCS EMESE
ügyvéd
2072 Zsámbék,
Rácváros u. 15

Lórántné Sulyok Ilona 1162. Budapest
Ilona u. 97. I. rendű alperes ellen és

Rp XVI ker Önkormányzat
1163 Budapest Havashalom u. 43 II
rendű alperes ellen

birtokvédelem ügyben.

- 90.000,-

9

Tisztelt Pesti Központi Kerületi Bíróság!

Alulírott **Lóránt Györgyi** (Lorant Georgina) Ring str.2/2. 71106 Magstadt (Németország) állandó lakhelyű lakos, felperes, (magyarországi értesítési címe azonos a jogi képviselő címével) – dr. Gasparics Emese ügyvéd (2072. Zsámbék, Rácváros u. 15.) meghatalmazott jogi képviselőm útján – meghatalmazása F/1 alatt jelen keresetlevélhez csatolva - Budapest XVI. Ilona u. (volt Bajcsy Zsilinszky u.) 97. (1162) alatt fekvő, Budapest XVI. 109611. hrsz. ingatlan 1/2 részének tulajdonosa (F/2 alatt tulajdoni lap csatolva)

Lórántné Sulyok Ilona 1162. Budapest Ilona u. 97. szám alatti lakos, I.rendű alperes és a Budapest XVI. Ker. Önkormányzat Polgármesteri Hivatala (1163. Budapest Havashalom u. 43.) II. rendű alperes ellen

keresettel

élek és kérem a T. Bíróságot, hogy az I. rendű alperes által teljeskörűen használt tulajdonom tekintetében alperes birtoklását korlátozza a lakás céljára szolgáló helyiségek részleges használatára, kötelezze I. rendű alperest, hogy biztosítson részemre egy szoba kizárólagos használatát, illetve a hozzá tartozó konyha, fürdőszoba használatot magyarországi tartózkodásom idejére, továbbá a tulajdonomban lévő területen, az utcai határhoz közeli 5x6 m, gépkocsitároló és üzlet céljára alkalmas épület tekintetében kizárólagosan birtokba helyezni szíveskedjen, egyúttal kötelezze alperest a birtokháborítás megszüntetésére és tiltsa el a további birtokháborítástól.

Kötelezze a T. Bíróság I. rendű alperest, hogy fizesse meg részemre kártérítésként mindazon költséget, amely amiatt merült fel, hogy az ő jogsértő magatartása miatt magyarországi tartózkodásom idején nem tudtam és nem tudom igénybe venni saját tulajdonomat és szállodai szobát, illetőleg fizető vendéglátás keretében kis lakást kell(ett) bérelnem.

[Kötelezze egyúttal II. rendű alperest, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság I.P.50286/1996 számú jogerős ítéletben jogainakat teljesítse és biztosítson I. rendű alperes számára önkormányzati bérletet.]

Indokolás

A fenti címen található ingatlant I. rendű alperes, mint elhalt édesapám elvált felesége a lakásban jogcím nélkül hátramaradt használóként használja. Az ingatlan használatáért díjat nem fizet, holott erre a T. Pesti Központi Kerületi Bíróság J.P.50286/1996 szám alatt folyamatban volt perében hozott ítélete is kötelezte. A t. PKKB akkori ítélete egyben a kerületi önkormányzatot is kötelezte, hogy alperes részére biztosítson 1 szoba komfortos önkormányzati bérletet. Az önkormányzat ugyancsak nem tett eleget az ítéletében foglaltaknak.

Alperes a fent megjelölt ítéletben foglaltak ellenére az ingatlanba semmilyen módon nem enged be, részemre sem a lakás részleges és időszakos használatának lehetőségét nem engedi, sem az ingatlan más – általa egyébként nem használt részeinek használatát nem teszi lehetővé,

gyakorlatilag teljes egészében kizárt az ingatlanból. Az alperes ezzel a magatartásával súlyosan megsérti a birtokláshoz való jogomat.

Az ingatlanon lévő kisebb, gépkocsitárolóként épült, de üzleti célokra is alkalmas házat hasznosítani kívánom.

A kis ház a fő épülettől jól elkülöníthető módon használható.

Egyébként ezt az épületet I. rendű alperes egyáltalán nem használja, semmiféle díjat nem fizet utána. A kis ház állaga meglehetősen romlik, de I. rendű alperes még állagmegóvás céljából sem enged be az ingatlanba.

Kérem az alperesek perkölségben történő marasztalását.

Kereseti kérelmünk a Ptk. § alapul.

A t. Bíróság hatásköre és illetékessége a Pp. 22.§ (1) és 35.§ (1) bekezdésén alapul.

A peres felek a Pp. 121.§ (1) bek. f/ pontja alapján közvetítőt a közvetítői tevékenységről szóló 2002. évi LV. törvény szerint nem vettek igénybe, közvetítői eljárás nem volt.

A jelen perben birtoklással érintett perérték: 1.500.000.- Ft

Az illetékekről szóló többszörösen módosított 1990. évi XCIII. tv. 42.§ (1) bek. szerinti illetéket a külzeten leróttuk.

Zsámbék, 2005.március „ 31.

Tisztelettel

Lóránt Györgyi
jogi képviselője:

Dr. GASPÁRICS EMESE
ügyvéd
2072 Zsámbék,
Rácváros u. 15

Pesti Központi Kerületi Bíróság
3.P. 51.082/2005/7.

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pesti Központi Kerületi Bíróság

dr. Gasparics Emese ügyvéd (2072 Zsámbék, Rácváros u. 15.) által képviselt

Lóránt Györgyi (ért.cím: 2072 Zsámbék, Rácváros u. 15.) felpercsnek -

dr. Kéri Tamás ügyvéd (1137 Budapest, Szent István park 14. VI. em. 3.) által képviselt

Lórántné Sulyok Ilona (1162 Budapest, Ilona u. 97.) alperes ellen

birtokháborítás megszüntetése iránt indított perében meghozta az alábbi

Ítéletet:

A bíróság kötelezi az alperest, hogy a Budapest, XVI. ker. Ilona u. 97. szám alatti általa használt két szobás ingatlant, az ingatlanon elhelyezkedő egyéb helyiségeivel együtt 90 napon belül kiürített állapotban bocsássa a felperes kizárólagos rendelkezésére.

Kötelezi továbbá a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 15.000.- (Tizenötezer) Ft perköltséget. A perköltség ezt meghaladó részét a felek maguk viselik.

Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet elutasítja. Az elutasított kereseti kérelem vonatkozásában a bíróság megállapítja, hogy ezen kereseti kérelem után fizetendő 15.000.- Ft-os eljárási illeték a felperes terhén marad.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet a Fővárosi Bírósághoz, mint másodfokú bírósághoz kell címezni, de az elsőfokú bíróságnál kell írásban, 3 példányban benyújtani. A fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el, de a felek kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását is.

Ha a fellebbezés csak perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, vagy csak az a teljesítési határidővel kapcsolatos, illetve ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, de bármelyik fél kérheti, hogy ezt a fellebbezést is a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálja el.

Pesti Központi Kerületi Bíróság
3.P. 51.082/2005/7.

2

Indokolás:

A bíróság a rendelkezésre álló iratok és a perben elhangzott szóbeli nyilatkozatok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A Budapest, XVI. ker., Ilona u. 97. szám alatti ingatlan (109611 hrsz.) 1/2 részben Sándor Ferenc, 1/2 részben a felperes tulajdonában áll. Felperes a nevezett tulajdoni illetőségéhez öröklés útján jutott. Az örökhagyó az édesapa néhai Lóránt György volt, aki az alperes házastársa volt. Az alperes és néhai Lóránt György házasságát a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1991. január 25. napján kelt 15.P.106.439/1986/62. számú ítéletében felbontotta. A hivatkozott jogerős (50.Pf.25.429/1991/2.) ítélet megszüntette az alperes lakáshasználati jogát és kötelezte a perbeli ingatlanrész kiürítésére és annak Lóránt György részére történő átadására. Az ítélet kimondta továbbá, hogy az alperes elhelyezéséről a Budapesti XVI. kerületi Önkormányzat köteles gondoskodni. Az alperes ezt követően sem hagyta el az ingatlant, abban a mai napig életvitelszerűen tartózkodik, annak felperes általi birtokbavételét megakadályozta.

A perbeli ingatlan a tulajdonostársak között természetben megosztott, az alperes a felperes tulajdoni illetőségébe tartozó, két szobából és mellékhelyiségekből álló lakást, valamint az udvaron található tizletet és az ahhoz kapcsolódó garázst használja.

A felperes módosított keresetében arra kérte kötelezni az alperest, hogy a felperes tulajdonában álló és az alperes által kizárólagosan használt Budapest, XVI. ker., Ilona u. 97. szám alatti ingatlant bocsássa a felperes birtokába. Indokolásul előadta, hogy az alperes semmiféle jogcímmel nem rendelkezik a perbeli ingatlan vonatkozásában, az a felperes tulajdonát képezi. Hivatkozott továbbá a felperes a Ptk. 98. § és 193. §-ában foglaltakra.

Előadta továbbá a felperes, hogy Németországban él, Magyarországon egyéb ingatlannal nem rendelkezik, ezért magyarországi tartózkodásai idején fizető vendéglátás keretében kell gondoskodnia a szállásáról.

Mindezek alapján másodlagosan kártérítés iránti igényt is előterjesztett, azonban arra vonatkozó bizonyítékait – a bíróság felhívása ellenére – nem terjesztette elő.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, nem vitatva a felperesnek a perbeli ingatlan birtoklásához való jogát, azonban – álláspontja szerint – ennek az a feltétele, hogy a korábbi lakáskiürítésre kötelező ítéletben foglaltaknak megfelelően az önkormányzat megfelelő lakás biztosításáról gondoskodjon a részére.

A kereset az ingatlan kiürítésére vonatkozó részében megalapozott, egyebekben megalapozatlan.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 98.§-a értelmében a tulajdonost megilleti a birtoklás joga és a birtokvédelem.

A 115. § (3) bekezdése szerint a tulajdonos követelheti a jogellenes beavatkozás vagy behatás megszüntetését, ha pedig a dolog a birtokából kikerült, követelheti a visszaadását.

188. § (1) Ha a birtokost birtokától jogalap nélkül megfosztják, vagy birtoklásában zavarják (tilos önhatalom), birtokvédelem illeti meg.

huz. dly!

Pesti Központi Kerületi Bíróság
3.P. 51.082/2005/7.

3

A 193.§-a szerint aki jogalap nélkül van a dolog birtokában, köteles a dolgot a birtoklásra jogosultnak kiadni.

A felperes, mint a perbeli ingatlanrész tulajdonosa a jogszabály crejénél fogva jogosult a tulajdonának birtoklására. Az alperes nem adott elő olyan körülményt, nem igazolt jogcímet, mely őt a hivatkozott ingatlan birtoklására feljogosítaná.

Téves az az alperesi álláspont, miszerint az alperes részéről a perbeli ingatlan elhagyásának az lenne a feltétele, hogy részére az önkormányzat biztosítson lakást. A hivatkozott 15.P.106.439/1986/62. számú ítélet nem tartalmaz ilyen kikötést, amely ítélet egyebekben a felperes vonatkozásában kötelezést egyébként sem tartalmaz, hisz az a felperes néhai édesapja és az alperes közti jogviszony rendezése tárgyában született. *Nem igaz.*

Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes azon magatartásával, hogy a felperest nem engedi be a felpercsi tulajdonban álló ingatlanrészbe, birtokháborítást követ el, mivel a felperes kizárására feljogosító jogcímmel nem rendelkezik.

A kifejtettek értelmében a bíróság az elsődleges kereseti követelést alaposnak ítélte, így ebben a körben a felperes tekintendő pernyertesnek.

A teljesítési határidő meghatározásakor a bíróság figyelembe vette az alperes elnehezült egészségi állapotát és azt, hogy a perbeli ingatlan az egyedüli lakóhelye (Pp. 217. § (5) bek.), így annak időtartalmát méltányosságból 90 napban határozta meg.

Az alperesi képviselő indítványozta az alperes helyszínen történő meghallgatását a perbeli ingatlan helyszíni szemle kereteiben történő egyidejű megtekintése mellett. Miután a perbeli jogvita az indítványban foglaltak teljesítése nélkül is eldönthető volt, ezért a bíróság – a per elhúzódsának megakadályozása céljából – ezt elutasította.

A másodlagos kereseti követeléssel kapcsolatosan az alábbiakat rögzíti a bíróság:

A Pp. 121.§ (1) bekezdés c) pontja szerint a keresetlevélben fel kell tüntetni az érvényesíteni kívánt jogot, az annak alapjául szolgáló tényeknek és azok bizonyítékainak előadásával.

A 164.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

A 3.§ (4) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzni köteles, ha a bizonyítási indítványt a fél neki felróható okból elkésetten, vagy egyébként a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető módon terjeszti elő.

A hivatkozott jogszabályi rendelkezések értelmében a bizonyítás kötelezettsége a felperest terhelte. Erre a bíróság – határidő tűzésével – fel is hívta a felperest, azonban a bíróság felhívása ellenére a felperes nem terjesztette elő a kártérítési igénye vonatkozásában a bizonyítékait, ezért ezt a bíróság bizonyítottság hiányában elutasította. Ebben a körben a felperes tekintendő pervesztesnek.

A kifejtettek értelmében a felperes az elsődleges kereseti kérelem vonatkozásában pernyertes, míg a másodlagos kereseti kérelem tekintetében pervesztes lett.

Mindezek alapján a bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányát 50-50 %-ban határozta meg és kötelezte a feleket a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a perköltség viselésére. Az eljárási illeték összegére vonatkozó rendelkezés az Itv. 39. § (3) bek. a.) és 42. § (1) bek. a.) pontjában foglaltakon alapult.

HIV : UWX

HIVSZÁMA : 1234567890

Mag. 11 1993 12:34PM PL

Pesti Központi Kerületi Bíróság
3.P. 51.082/2005/7.

4

A bíróság tájékoztatja a felperest, hogy jelen peres eljárás illetékkötelezettsége 30.000-Ft. Az ezt meghaladó illetékbecfizetését az illetékhivatal az Itv. 80.§ (1) bekezdés f) pontja értelmében -kérlelmére- visszaulja.

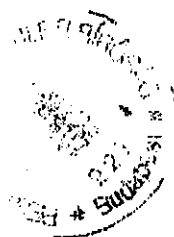
A fellebbezési jogra történő kioktatás a Pp. 220.§ (3) bekezdésén alapul.

Budapest, 2005. október 13.

Dr. Konez István sk.
bíró

A kiadmány hitelűl:

Q

A PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG
ÜGYIRAT-SZÁM
KEZDŐDÁTUM
ENK: 7600 -05- 02

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a dr. Gasparics Emese /2072 Zsámbék, Rácváros u. 15./ ügyvéd által képviselt *Lóránt Györgyi* /Ring Strasse 2/2. 71106 Magstadt, németországi lakos / felperesnek a dr. Kéri Tamás /1137 Budapest, Szent István park 14. VI/3./ ügyvéd által képviselt *Lórántné Sulyok Ilona* /1162 Budapest, Ilona u. 97./ alperes ellen birtokháborítás megszüntetése iránt indított perében a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2005. október 13-án kelt 3.P.51.082/2005/7. számú ítélete ellen az alperes 8. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti. Az alperes ingatlan kiürítésre kötelezése iránti kereset tekintetében a pert megszünteti és e részében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi.

A perköltségre vonatkozó rendelkezést megváltoztatja és az alperes elsőfokú perköltségben való marasztalás helyett a felperest kötelezi, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 31.250.-(harmincegyezer-kettőszázötven) Ft elsőfokú perköltséget, amelyből 6.250.-(hatezer-kettőszázötven) Ft az áfa.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpcresnek 6.000.-(hatezer) Ft másodfokú perköltséget, amelyből 1.000.-(egyezer) Ft az áfa.

Kötelezi a felperest, hogy az államnak külön felhívásra fizessen meg 7.000.-(hét ezer) Ft le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével kötelezte az alperest, hogy a Budapest, XVI. kerület Ilona u. 97. szám alatti, általa használt két szobás ingatlant, az ingatlanon elhelyezkedő egyéb helyiségeivel együtt 90 napon belül, kiűritett állapotban bocsássa a felperes kizárólagos rendelkezésére. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000.-Ft perköltséget. Úgy rendelkezett, hogy a perköltség ezt meghaladó részét a felek maguk viseli. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy az elutasított kereseti kérelem vonatkozásában fizetendő 15.000.-Ft kereseti illeték a felperes terhén marad.

Az ítélet indokolása szerint az ingatlan kiürítésére vonatkozó kereset alapos, a kártérítésre irányuló kereset megalapozatlan. Az ingatlan tulajdonosai a perbeli ingatlan használatát

egymás között természetben megosztották. Az alperes jogalap nélkül használja a felperes tulajdoni illetőségéhez tartozó lakást, üzletet és garázst, ezért köteles a felperes ingatlanrészét a felperes birtokába adni. Téves az az alperesi álláspont, hogy az ingatlan általa történő elhagyásának az volna a feltétele, hogy az önkormányzat biztosítson számára lakást. A 15.P.106.439/1986/62. számú ítélet ilyen kitétele nem tartalmaz, ez a per a felperes nőhai édesapja és az alperes közötti jogviszonyt rendezte. Az alperes birtokháborítást valósít meg azzal, hogy nem engedi be a felperest a saját tulajdonát képező ingatlanrészbe, mivel a felperes kizárására jogcímmel nem rendelkezik. Az elsőfokú bíróság kártérítésre irányuló kereseti kérelmét bizonyítottság hiányában utasította el, mivel a felperes a Pp.121.§.(1) bekezdés c./ pontjában és a Pp.164.§.(1) bekezdésében előírt kötelezettsége ellenére az ezen kereseti kérelemre alapjául szolgáló tényeket nem adta elő és azok bizonyítékait felhívás ellenére nem jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben tartalma szerint az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását, felperes első- és másodfokú perkielcségbn való marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp.213.§.-át, mivel a Budapest XVI. Kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala II. r. alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelemlről nem határozott. Nem helytálló az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, hogy a korábbi ítélet csak az alperes és a felperes édesapja közötti jogviszonyt szabályozta volna, mivel a felperes az édesapja jogutóda. Ő 1973. március hónaptól lakik életvitelszerűen a perbeli ingatlanban, a Lóránt Györggyel kötött házasságát a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1991. január 25-én bontotta fel. A 15.P.106.439/1986/62. számú jogerős ítélet értelmében az elhelyezéséről a Budapest XVI. Kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala köteles gondoskodni. Az ítélet Lóránt Györgyöt 427.500.-Ft használati jog ellenérték megfizetésére kötelezte. Az ítéletben foglaltaknak a Budapest XVI. Kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala nem tett eleget, holott a lakás biztosítása függő feltétele az ő kiköltözésének. A kiköltözéséhez az önkormányzat jogkövető magatartására lett volna szükség. A 427.500.-Ft használati jog ellenértéket felperesnek mint Lóránt György jogutódjának kell megfizetnie a részére, ezért nem helytálló az az elsőfokú ítéleti érvelés, hogy a hivatkozott ítéletnek a per eldöntése szempontjából nincs jelentősége. Vitatta, hogy jogcím nélküli használó lenne, mivel az ingatlan használatáért díjat fizet a felperesnek, amit a nyugdíjából vonnak le. A korábbi perben hozott ítélet szerint jóhiszemű jogcím nélküli lakáshasználónak minősül, ezért elhelyezés nélkül nem lehet az ingatlan kiürítésére kötelezni.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

A másodfokú bíróság először arra mutat rá, hogy nem alapos az alperes azon eljárési kifogása, mely szerint az elsőfokú bíróság a Pp.213.§.(1) bekezdése szerint nem bírálta volna el a II. r. alperessel szembeni kereseti kérelmet. A felperes a keresetében a Budapest XVI. Kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatal II. r. alperest arra kérte kötelezni, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.P.50.286/1996/13. számú ítéletében foglaltakat teljesítse és biztosítson az I. r. alperes számára önkormányzati bérlakást. A felperes az ítélet számát tévesen jelölte meg, mivel az 1.P.50.286/1996 számú per tárgya Lóránt Györgyi felperesnek Lórántné Sulyok Ilona alperes ellen használati díj megfizetése és lakáshasználat korlátozása volt. Ezen ítélet az alperest 931.585.-Ft használati díj, ennek 1995. március 1-jétől a kifizetésig járó évi 20%-os kamata, valamint 56.000.-Ft perkielcsé megfizetésére kötelezte, és ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság Lóránt György felperesnek Lórántné Sulyok Ilona alperes ellen házasság felbontása iránt indított perében az 1991. január 25-én kelt 15.P.106.439/1986/62. számú ítéletével a peres feleknek az 1974. október 14-én kötött házasságát felbontotta, az alperesnek a Budapest XVI. Kerület Bajcsy Zs u. 97. szám alatti, Lóránt György 2/4 tulajdoni illetőségét képező ingatlanra vonatkozó használati jogviszonyát megszüntette és kötelezte az alperest, hogy az ingatlant személyes ingóságaitól kiürítve 30 nap alatt hagyja el, és azt bocsássa a felperes kizárólagos rendelkezésére. Megállapította, hogy az alperes elhelyezéséről a Budapest XVI. Kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatal Lakásügyi Hatósága köteles gondoskodni, az alperes budapesti 1 szobás, komfortos önkormányzati hérlakásra tarthat igényt. Kötelezte Lóránt Györgyöt, hogy a lakás elhagyásával egy időben fizessen meg az alperesnek 292.000.-Ft lakáshasználati jog ellenértéket. Rendelkezett továbbá a házastársi közös vagyon megosztásáról. Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy az alperesnek a volt közös lakásra vonatkozó használati jogát a Csjt.31/B.§.(3) bekezdése alapján szüntette meg, és kötelezte alperest a perbeli ingatlan elhagyására. Mivel az 1/1971.(II.8.) ÉVM. rendelet 90.§.(1) bekezdése szerint alperes jóhiszemű, jogcím nélküli lakáshasználónak minősül, az 1/1971. (II.8.) Korm. rendelet 120.§.(1) bekezdés d./ pontja szerint elhelyezéséről a lakásügyi hatóság köteles gondoskodni. Az alperes a 118.§.(2) bekezdés szerint tarthat meghatározott mértékű, megfelelő elhelyezésre igényt és a Csjt.31/C.§.(3) bekezdése szerint jogosult a lakáshasználati jog ellenértéke ráeső részére. A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság az 1991. október 17-én kelt 50.Pf.25.429/1991/2. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, a fellebbezett rendelkezését megváltoztatta és a felperes által fizetendő lakáshasználati jog ellenértéke összegét 427.500.-Ft-ra felemelte, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A jogerős ítélet alapján ezért az elsőfokú bíróság az idézéssel egyidejűleg tájékoztatta a felperest, hogy a II. r. alperessel szembeni kereseti követelését - a tartalmára figyelemmel - végrehajtás iránti kérelemnek tekinti, és azt a végrehajtás elrendelése végett megküldte a végrehajtási csoportnak. Az elsőfokú bíróság a II. r. alperessel szembeni kérelmet - a tartalma szerint - helyesen értékelte, mivel az nem önálló kereseti kérelem, hanem a végrehajtás lefolytatására irányuló kérelem volt, azaz, hogy a korábbi jogerős ítélettel elrendelt végrehajtási eljárásban a Budapest XVI. Kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala biztosítson az alperes számára egy megfelelő önkormányzati lakást. A felperes az elsőfokú bíróság álláspontjával egyetértett, azt nem kifogásolta.

A Ptk.229.§.(1) bekezdése értelmében a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapról származó, ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek - ide értve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék /anyagi jogerős/.

A 15.P.106.439/1986.számú perben néhai Lóránt György jogutódként a jelen per felperese 1994. március 28-án kérte a végrehajtás elrendelését; az alperes kötelezését az ingatlan kiürítésére és elhagyására. A végrehajtás iránti kérelmében utalt arra, hogy az alperes elhelyezéséről a Budapest XVI. Kerületi Önkormányzat Lakásügyi Hivatala köteles gondoskodni. Az elsőfokú bíróság ezen előzményi perben 1994. július 18-án állapította meg, hogy az 1992. december 16-án elhunyt Lóránt György jogutóda a gyermeke, Lóránt Györgyi, azaz a jelen per felperese, és 1994. október 4-én elrendelte a végrehajtást.

Az elsőfokú bíróság mindezek ellenére nem vette figyelembe, hogy a felperesi jogelőd és az alperes jogviszonyában a keresettel érvényesített jog tekintetében jogerős ítélet született. Nem helytálló az az érvelés, hogy a korábbi ítélet kizárólag a felperes édesapja és az alperes

jogviszonyára vonatkozott. A bíróságnak az igény jogerősen elbírált voltát, azaz az ítélt dolog jellegét hivatalból kell figyelembe vennie. A jogerő csak az adott határozattal érintett tárgyi és személyi körben áll bc. A felperes az eredeti kereseti kérelmében azt kérte, hogy a bíróság korlátozza az alperes birtoklását a lakás céljára szolgáló helyiségek részleges használatára, és kötelezze az egyik szoba kizárólagos használatba adására, a konyha és a fürdőszoba közös használatának biztosítása mellett a Magyarországon történő tartózkodása idejére. E kereset tekintetében az ítélt dolog még nem állt fenn. A felperes azonban a 2005. július 1-jén tartott tárgyaláson a keresetét megváltoztatta, és az alperesnek az ingatlan elhagyására és a felperes tulajdonát képező ingatlanrész birtokba adására való kötelezését kérte a kártérítés iránti keresete mellett. Ez a keresetmódosítás a már elbírált és az érvényesíteni kívánt igény jogi és ténybeli alapjának azonosságára tekintettel ítélt dologra vonatkozó ismételt igényérvényesítést eredményezett, mivel a jogutód ugyanabból a tényalaphoz származó, ugyanazon jog iránt pert nem indíthat. A bontóperben hozott ítélet jogereje kihat a felperesre, aki a végrehajtási eljárás megindításakor néhai Lőránt György jogutódjaként fellépett, a jogutódlást a bíróság meg is állapította. A 15.P.106.439/1986.számú perben néhai Lőránt György mint az ingatlan 2/4 tulajdoni hányadának a tulajdonosa kérte kötelezni az alperest mint jogcím nélkülivé vált lakáshasználót az ingatlan kiürítésére. Felperes a módosított keresetében a Ptk. 98.§. alapján, a Ptk.193.§.(1) bekezdésére figyelemmel ugyanezt kérte.

A kereset ténybeli és jogi alapjának eltérését nem eredményezte az sem, hogy 1994. január 1-jén hatályba lépett az 1993. évi LXXVIII. törvény, mert e törvény a hatályba lépése után keletkezett jogcím nélküli lakáshasználat esetében már nem tesz ugyan különbséget a jóhiszemű és rosszhiszemű jogcím nélküli lakáshasználó között, de nem érintette a hatályba lépése előtti keletkezett ilyen jogviszonyokat, illetőleg a lakáshasználati jog megszűnésekor hatályban volt korábbi jogszabályok alapján keletkezett jogosultságokat, jogi helyzetet. Az alperes tehát változatlanul jóhiszemű jogcím nélküli lakáshasználónak minősül, aki ugyanúgy nem kötelezhető elhelyezési igény nélküli lakaskiürítésre, mint ahogy nem volt erre kötelezhető a felperes jogelődjével folyamatban volt korábbi perben sem.

Az elsőfokú bíróság a kereset módosításakor nem észlelte, hogy ítélt dolog áll fenn, a per e vonatkozásban történő megszüntetése helyett tévesen rendelkezett ítélettel az ingatlan kiürítésre kötelezése iránti kereset tekintetében. A másodfokú bíróság ezért a Pp.157.§. a/ pontja alapján, a Pp.130.§.(1) bekezdés d./ pontjára figyelemmel az alperes ingatlan kiürítésre kötelezése iránti kereset tekintetében a pert megszüntette, és e részében az elsőfokú ítéletet a Pp. 251.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

A másodfokú bíróság fellebbezés hiányában nem érintette a felperes kártérítés iránti keresetét elutasító rendelkezést, e körben az elsőfokú bíróság ítélte a Pp.228.§.(4) bekezdése szerint részjogerőre emelkedett. A kiürítés iránti kereseti kérelem tárgyában a pert meg kellett szüntetni, és emiatt meg kellett változtatni az elsőfokú perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezést is. Ezért a másodfokú bíróság a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a Pp.78.§.(1) bekezdésére figyelemmel az alperes elsőfokú perköltségben való marasztalása helyett a pervesztés felperest kötelezte 31.250.-Ft elsőfokú perköltség alperes részére történő megfizetésére azzal, hogy abból 6.250.-Ft az áfa.

A felperes a másodfokú eljárásban is pervesztés lett, ezért a másodfokú bíróság a Pp.78.§.(1) bekezdése alapján kötelezte a 6.000.-Ft másodfokú perköltség alperes részére történő megfizetésére, amelyből 1.000.-Ft az áfa.

52.Pf. 634.068/2005/2.

5

A felperes az alperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 7.000.-Ft fellebbezési illetéket a Pp.78.§.(1) bekezdése alapján, a 6/1986.(VI.26.)IM. rendelet 13.§.(2) bekezdésére figyelemmel köteles az államnak külön felhívásra megfizetni.

Budapest, 2006. május 9.

dr. Tóth Tibor s.k.
a tanács elnöke

Győriné dr. Hollósi Laura s.k.
előadó bíró

dr. Perge Lajos s.k.
bíró

A kiadmány hitelétül:

Bul

38/2009

**Budapest Főváros XVI. Kerületi Önkormányzat
Polgármesteri Hivatal**

**Budapest
Havahalom u. 43.
1163**

Tárgy:” Lórántné Sulyok Ilona 1162 Budapest Ilona u. 97.
sz. alatti lakos önkormányzati bérlakásba történő
elhelyezésének kérelme.” tárgyú előterjesztés nyílt
ülésein történő megtárgyalása.

Tisztelt Képviselő-testület!

A tárgyban megjelölt képviselői előterjesztés nyílt testületi ülésen történő tárgyalását
kérem a Tisztelt Képviselőtestülettől.

Budapest, 2009-04-14.

Köszönettel:

Lórántné Sulyok Ilona
Lórántné Sulyok Ilona

1162 Bp. Ilona u. 97.

Személy azonosító szám: 2314028-3376